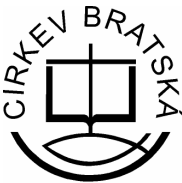

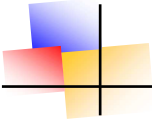

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Učiteľom i učeníkom
Vy ste soľou zeme...
Téma: Vyučovanie
Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

Ved' nič nemôžeme proti pravde, iba za pravdu.

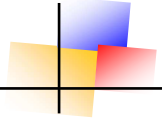
2 K 13,8

Pýtam sa, naozaj je to tak, že nič nemôžeme proti pravde? Vôbec, o akú pravdu ide, keď každý si priam chce nárokovať na tú svoju pravdu, za ktorú je ochotný bojovať. Apoštol s nami hovorí o postoji veriaceho človeka voči pravde v Kristovi. Pán Ježiš povedal: Ja som pravda... (J 14,6). Sme postavení do svetla zjavenej pravdy v Kristovi, ktorá je uložená v Písme.

Zamyslime sa nad tým, čo znamená výrok, že nič nemôžeme proti pravde. Sme bezmocní, bezbranní, nedá sa jej protirečiť? Ved' koľko je protirečenia a odmietania evanjelia nielen medzi ľuďmi nášho okolia, ale aj medzi kresťanmi? Je tiež veľa nevedomosti pravého poznania Boha v Kristovi. Apoštol Pavol vyznáva o sebe, že je nositeľom poznania na každom mieste, kadiaľ chodil a zjavoval pravdu každému ľudskému svedomiu (2K 2,14;4,2). Vystupuje ako svedok, ktorý je Duchom Kristovej pravdy premožený a v nej stojí v plnej slobode. Ten, kto je premožený Kristovou pravdou, ten nič nemôže proti nej, len jej dávať miesto, aby víťazne žil nad lžou, ktorú rozsieva satan, ktorý nikdy nestál v pravde. Táto doba potrebuje takých svedkov. Ďakujeme aj my za milosť povolania na túto cestu za Pánom. On nás volá, aby sme mali poznanie pravdy, boli ňou premožení a tak prežívali pravú slobodu Božích detí na svedectvo v tomto svete. Nemôžeme nič proti nej, ale sa jej máme poddávať, nechať sa ňou viesť, stáť za ňu, aby všetci mohli prísť k poznaniu pravdy a k pravej slobode v Kristovi. Ved' je to Boží záujem, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy (1 Tm 2,4).

K tomu nech nám slúži aj upozornenie, ktoré dáva apoštol Ján cirkvi, keď hovorí: „Ktokoľvek zachádza ďalej a nezostáva v učení Kristovom, nemá Boha; kto zostáva v učení, ten má aj Otca aj Syna.“ (2J1,9). Sme vyzvaní vo vďačnosti za Božiu milosť upevňovať sa a rásť v poznaní Pána Ježiša Krista. Ako takí, ktorí nemôžu nič proti pravde, ktorí nemajú pravdu v rukách, ale sú tou pravdou Kristovou znova premáhaní a prehlbovaní. Potom smieme v úžase nad hĺbinami poznania Božej múdrosti celým srdcom ju milovať a usilovať vo viere o jej vládu nad našimi životmi, osobne, v rodine, v zbore, ale aj v službe našim blízkym v našej spoločnosti, s ktorými sa stretávame. Tak, milí bratia a sestry, nech nás prebúdza Duch pravdy k službe navzájom a naším blízkym v pravom poznaní Boha. Uvedomujem si, ako to všetci potrebujeme, aby sme žili v slobode Kristovej. Nech nám v tom je milostivý.

Váš brat kazateľ

Učiteľom i učeníkom

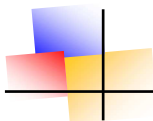
Minulo celé polstoročie, keď som ako 15-ročný študent sabinovského gymnázia dostal od profesorky zemepisu úlohu - pre slávnosť Dňa učiteľov - nakresliť portrét J. A. Komenského uhľom v životnej veľkosti. V kabinete počas troch hodín zemepisu som sa dôverne zoznámil s tvárou „učiteľa národov“, ktorého oči už 400 rokov hľadajú dodávka, i do duše každého dieťaťa. Portrét sa asi vydaril, lebo po dlhých rokoch, keď som sa s pani profesorou náhodne stretol, jej radosť zo stretnutia i spomienka na kresbu bola nečakane živá. V zozname povinných školských vedomostí o tomto učiteľovi národov toho nebolo veľa - snád len to, že pedagogika začala byť vedou aj jeho zásluhou. Ale že som mal od mala šťastie na dobrých učiteľov, to vidím až dnes po rokoch jasnejšie.

Každý dobrý učiteľ musel mať sám dobrého učiteľa. Kto ale mohol byť učiteľom Komenského? Filozofický slovník uvádza, že J. A. Komenský bol okrem vedeckých zásluh aj členom prenasledovanej sekty Moravských bratov.

Strastiplná bola životná púť vyhnanca, ktorý podstatnú časť svojho písomného odkazu stratil pri požiaroch vojnových konfliktov. Jeho pozostalosť je len torzom jeho celoživotného dieľa, aj to je známe len v odborných kruhoch. Snád len v tom mal šťastie, že v Holandskom Naardene bol ako protestant kresťansky pochovaný. Doma totiž v protireformačne orientovanej Habsburskej monarchii by ako rebel a odpadlík hrob na cintoríne nemal!

Veľká to osobnosť- kto naozaj bol jeho učiteľom, nám nie je známe. To, čo žiadna zideologizovaná história neuvádza, je pravda, že tento Ján Amos dostal meno od kresťanských rodičov po starozákonnom prorokovi Amosovi a Božie slovo mu bolo dané do kolísky. Bolo mu zdrojom poznania i celoživotnou oporou. Takže tým jeho učiteľom musel byť najmä ten, nám dôverne známy Rabbi - Ježiš Kristus. Ten, ktorý i nás dnes pozýva k vyučovaniu Božím slovom. Nám všetkým bez rozdielu veku pripomína celoživotnú potrebu nepridávať, neuhýbať, ale zotrvať verne v učení. To ale žiada aj prehlbovať znalosti,

posilňovať základy učenia a aplikovať ho v každej dobe - tak v tej pobielohorskej* ako i v tej našej postkomunistickej!

Naše biblické vyučovanie je vzájomným budovaním a objavovaním odkazu Božieho slova pre nás. Naša modlitebňa má tú možnosť, že môže byť aj chrámom, aj učebňou. Čo ale robiť, keď chrám je plný a učebňa poloprázdna - vydrží a neuhne naša viera?

Milan Motýľ

* Bitka na Bielej Hore -1620 – porážka Českých stavov, začiatok 30-ročnej vojny.

Chrobák v hlave

Kto bez vyučovania dospeje, bez cnosti zostarne.

Jan Amos Komenský: 28.3.1592 – 15.11.1670

„Vy ste soľou zeme..., vy ste svetlom sveta...“

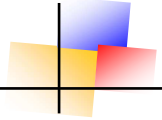
Nedávno som čítala kázeň **Joó Šándora**, kazateľa pašarétskeho zboru (predmestie Budapešti) Reformovanej cirkvi z roku 1963. Názov kázne: Soľ, svetlo a mesto postavené na vrchu.

Teraz, keď som čítala články brata Motýľa a brata Bielika na tému Evanjelizácia vo februárovom čísle Zborových listov, znovu som sa s údivom (a s radosťou) zamyslela nad tým, ako rovnako zjavuje Boží Duch Božie Slovo rôznym ľuďom na rôznych miestach a v rôznom čase.

„Slová vyučujú, ale príklady priťahujú... Čo skutočne urobí Ježiša Krista príťažlivého pre dnešného človeka, je viditeľný Ježiš Kristus v nás.“ – píše brat Bielik.

„Byť k dispozícii tým, ktorí nám uverili... Nie v počte, ale v kvalite vzťahov k blíznym, je kľúč k úspešnej evanjelizácii.“ – píše brat Motýľ.

Ak som správne pochopila, mysleli obidvaja na to, že Pána Ježiša, ktorý tu na zemi slúžil a bol k dispozícii každému, kto ho potreboval, môže zviditeľniť len kresťan slúžiaci blíznym.

Presne o tom píše aj Joó Šándor a vo svojej kázni podľa Matúšovho evanjelia 5, 13-16 podrobnejšie rozoberá, ako by mala táto služba vyzeráť. Rada by som sa podelila s vami o skrátenú verziu kázne.

„Vy ste soľou zeme..., vy ste svetlom sveta...“

Aké majú poslanie soľ a svetlo, teda kresťania v tomto svete?

„Špeciálnym poslaním kresťana a kresťanského zboru vo svete je, aby slúžil, aby bol na osov svojmu prostrediu.

Soľ sa musí vysypať zo soľničky do jedla, ktoré treba ochutiť, musí sa v ňom rozplynúť, vstrebať sa do neho. Svetlo zapálenej sviečky sa musí rozplynúť v miestnosti, kde sa nachádza sviečka. Aj soľ aj sviečka sa obetujú v službe. To je zmyslom ich bytia. Premrhajú, rozďajú samých seba v prospech svojho okolia. Kresťan je ten zvláštny typ človeka, ktorý v prvom rade myslí nie na seba, ale na druhého človeka. Ktorý nikdy nechce vládnuť nad inými – dokonca ani svojimi kresťanskými názormi nie – ale im slúžiť. To je zmyslom našej kresťanskej podstaty.

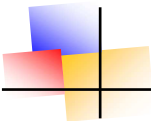
V tejto službe musíme byť takí pokorní, aké pokorné je svetlo. Všimnite si slovo: „Ani sviecu nezažínajú a nestavajú pod nádobu, ale na svietnik, a svieti všetkým v dome.“ (v.15)

Čiže sviečka so svojím svetlom svieti každému, kto je v dome. Nevyberá si, že tomu svietim, lebo ten si to zaslúži, ten je sympatický, ale tomu už nie, lebo ten je naničhodný. Každému rovnako. A nevyberá si miesto sama, ale svieti tam, kde ju postavila. Vo veľkolepom, vznešenom prostredí alebo v malej, biednej izbičke, mnohým na verejnosti alebo jednému jedinému, ktorý leží chorý na lôžku. Cirkev, veriaci človek, nemôže žiť svoj život oddelene od sveta, ale musí byť vo svete, aktívne sa zapájať do spoločnosti, v ktorej žije.

Ako sa deje táto služba kresťanského života vo svete?

Tak ako služba soli. Služba svetla je viditeľná, ale soľ vplýva nenápadne, jednoducho tak, že je tam v jedle.

Aj veriaci človek má taký neviditeľný vplyv na svoje okolie, rodinu, kolegov – jednoducho tým, že je tam, že svojou modlitbou, svojou láskou je prítomný. Nepovie nič, ale napríklad sa nezasmeje, keď počuje oplzlý vtip, a takmer sa očistí okolo neho ovzdušie. Predstavuje Ducha odpustenia v prostredí zamorenom nenávisťou, zlosťou. Božský pokoj, jas z neho vyžaruje v ovzduší

plnom napätia – a uvoľňuje sa napätie. Dáva chuť, dobrú chuť dáva životu svojou prítomnosťou, tak ako soľ jedlu.

A svieti ako zapálená sviečka. Úlohou každého z nás je svietiť tak, aby ľudia videli naše dobré skutky a velebili nášho Otca, ktorý je na nebesiach. (v.16) Svetlom v učeníkoch je Ježiš. Nesvietia sami od seba, ale náš Pán je ten, kto pôsobí v nich a skrze nich.

Kresťanstvo je úžasná vec, ale stane sa najnaničhodnejšou vecou sveta, keď v ňom chýba moc Ducha Božieho a ochota k službe. Náboženstvo, ktoré neplní svoje poslanie, je horšie než čokoľvek na svete. Hnijúca ľalia má horší zápach ako bezcenná burina. Najhorší zápach má pokazené náboženstvo. „Na nič nie je súce, len ho vyhodíť, aby ho ľudia pošliapali.“

Teda von zo solníčky! A hore na svietnik!
Tak ako Ježiš. Ani On nezostal v nebeskej solníčke a neukryl sa pod nejakú božskú nádobu, ale dal sa celý do sveta, a počnúc od Betlehema až po Golgotu bol Jeho život jedinou obrovskou obeťou.“

(Joó Šándor, Budapešť-Paşarét, 28. júl 1963)

Preložila a upravila Eva Dienešová

Chrobák v hlave

„I malé svetlo je svetlo; jen dobře sviť, všude a všem!“

Hvězdičky 1945

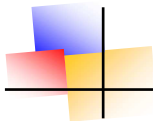
Stojím o to, aby sa moje srdce stalo úrodnou pôdou?

Poznáte podobenstvo o veľkej večeri, zapísané u Matúša alebo u Lukáša. To bol predmet našej školskej biblickej 17.februára. Nebolo ľahké vyrovnať s tým, čo sme počuli ako výklad. Opakovane sa vraciam k jednotlivým bodom toho podobenstva a pýtam sa, prečo ma tak oslovilo. Vari som ho doteraz poriadne nepoznal? Alebo sa v mojich opakovaných návratoch mieša predmet s jeho podaním, výkladom a v neposlednom rade s osobou podávateľa? Tak isto sa pýtam sa, je dobré, že s týmto posolstvom vstávam i líham? O čom to hovorí a na čo myslí Pán Ježiš, keď pripomína, že ak "pšeničné zrno, ktoré padlo do pôdy, neodumrie, ostane samo" (J 12,24)? Vari nie o tom, že vhozené zrná, semená do našich duší tiež musia odumrieť, prasknúť, aby mohli priniesť úžitok - úrodu!? Koľko takých semien vo mne ostalo samo, lebo nenastal pri nich proces odumierania až odumretia - aby to staré bolo zničené a vzkĺčilo nové!?

Iste nie je nikde určený presný čas tomuto procesu! Ved' ani sama príroda nie je v tom jednotná: jedny semená vzkĺčia skôr, iné neskôr, ale všetkých sa týka moment prasknutia - smrti.

Bojíme sa, keď nás Božie slovo prenasleduje viac ako počas čítania či kázania - výkladu? Považujeme to za čosi škodlivé? Nenormálne? Alebo práve toto je potrebné, aby sa slovo evanjelia zrástlo s našou vierou? V procese, v čase, nie razom, nie jednorazovým počutím a my vychádzame cez dvere modlitebne a už ani nevieme, o čom sa tu dnes kázalo! Možno sa o zabudnutie na výzvy, ktoré sme začuli, klopanie na dvere srdca, možno aj náš prísľub o zmene života postará trkotanie o nepodstatných veciach so známymi a priateľmi, s ktorými sme sa týždeň nevideli! Koľko je dôležitejších všedných vecí ako to, čo sme práve počuli!

Obávam sa, že počúvam zle a lacno, keď o hodinu či na druhý deň si ani neviem spomenúť, aký bol predmet čítania, text ako podklad kázania... To nie je vyraziť na hĺbočinu vlastných životov a nechať sa preskúmať, nechať mocne pôsobiť premennú silu života na moje obrastené srdce tukom pohodlia a

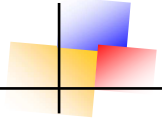
nebezpečnej istoty - však som kresťan a hľa, som tu každú nedeľu! Boh ponúka viac - preto aj chce viac. Ponúka život. Cesta do jeho plnosti však vždy vedie len jedným smerom: cez naše zomieranie. Ako inak chceme, bratia a sestry, prinášať ovocie Ducha, ak mu nedáme priestor, aby v nás pôsobil práve cez slovo pravdy evanjelia?!

Miroslav Bielik

*...ktorý otvára a nikto nezaviera a
zaviera a nikto neotvára.
Zj 3:7*

Dvere - neodmysliteľný a najmä užitočný prvok patriaci do každého exteriéru či interiéru domu alebo bytu. Donedávna veľmi jednoduché, dnes už prepracované s takmer dokonalými prvkami a povrchovou úpravou. Priam umelecké dielo, pútajúce pozornosť. Vždy zostávam stáť pri pohľade na dnešnú ponuku v obchode alebo s katalógom v ruke. Ale dvere mali vždy a majú stále, napriek perfektnému vzhľadu, svoju rozhodujúcu úlohu. Oddelujú vnútorný priestor od vonkajšieho. A keď teda oddelujú, potom aj chránia pred chladom, vetrom, nepohodou a vonkajším nepriateľom. Preto príklad dverí – zatvorených či otvorených - sa nachádza v Písme. Zatvorené vtedy, keď by do vnútra prúdil chlad a nepohoda, otvorené, aby do vnútra prúdilo teplo a svetlo. V duchovnom ponímaní, spasenie v Pánu Ježišovi Kristovi.

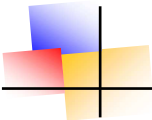
Pán Ježiš dokonca pripomína, že aj ľudské vnútro /srdce/ má také pomyselné dvere, pri ktorých ON sám sa zastavuje, pri „dverách“ vnútra človeka a uchádza sa o ich otvorenie. A tu teraz nastáva jeden neobyčajný problém. Tieto dvere zostávajú, napriek vonkajšej kráse, príťažlivých vzorov a lesku zatvorené a priam nedobytné. Odborne by sa dali nazvať „bezpečnostné“. Utlmia každé zaklopanie k človeku, rodine či zboru. Majiteľ vo vnútri je ubezpečený. „Mám dosť tepla aj svetla, nikoho nepotrebujem“. Lenže práve tu sa odohráva niečo neobyčajné. Nositeľ svetla, tepla- spasenia pre tento príbytok - ešte „chvíľu“ zostáva

stát v nádeji, že predsa sa niekto, tam vo vnútri nájde taký, ktorý dvere aspoň trochu pootvorí. Taký okamih ma premkol v minulom roku. Znelo k nám zaklopanie cez zvesť Slova vo výkladoch zo života Jákovovej rodiny. Neobyčajná chvíľa a zdalo sa, ako keby sa dvere nášho zboru pootvorili. S úzkosťou som vnímal a pýtal som sa, či toto zaklopanie počujeme. Či počujeme, čo je nám v tomto čase prinášané. Či počujeme zaklopanie na dvere nášho zboru. Ale poznáme aj taký stav zatvorených dverí, že stačí tam niekde na podlahe ležiaci malý kamienok, dávno zabudnutý, prinesený z vonku s topánkou a predstavuje priam neprekonateľnú prekážku. Jozefovi bratia nezabudli ani neobišli prázdnu cisternu, do ktorej už tak dávno hodili svojho brata. Nepovedali, no čo tam po takej prázdnej cisterne! To je toho. Preto Pán Boh mohol nielen zaklopať, ale aj pomáhať pri otváraní dverí v Jákovovej rodine. Nositeľ nových dobrých vecí má však moc, o ktorej málo vieme. Keď On otvára, nikto nezaviera a keď zaviera, nikto neotvára. Pán Boh aj dvere nášho vnútra, rodiny či zboru neotvára násilne. Prenecháva to nám a na nás, na našej ochote a dobrovoľnosti. Sú to princípy Božieho kráľovstva, uplatňujúce sa tu na zemi. Iba tak a nie inak.

Ľ. Straka

Mnoho teológov sa priznalo, že celý život čítajú Sväté písmo a vždy nájdu niečo nové až prekvapivé. Nasledujúci príspevok z Bratskej rodiny 1996 nás vracia do času, kedy sa v českej verejnosti predstavil nový ekumenický preklad Biblie, teda niečo podobné, ako dnes u nás. Na tomto kritickom článku si môžeme ukázať, aké je dôležité byť vzdelancom na pravom mieste a ako sa môže slovo v preklade Knihy kníh významovo posunúť až tak, že má dosah na vierouku v kresťanských spoločnostiach.

Nad biblí kralickou...

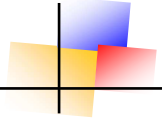
(Jaroslav Kubový, Bratská rodina 3. 1996)

Vzdelávanie zadarmo, alebo aj pre tých, čo ešte neboli na biblickej hodine

Asi sa zhodneme na tom, že sa učíme niečomu celý život. Aj v starobe, keď profesia už nevyžaduje nové odborné poznatky sa učíme aspoň trpezlivosti v zmenenom postavení našej telesnej schránky. V totalitnom režime bolo vzdelanie síce pre všetkých zadarmo, ale tiež pod bdelou kontrolou a dirigizmom strany a vlády. Dnes sme akoby napol rozkročení. Školy zdarma, ale aj to stojí rodičov nemalý finančný obnos. Kvalitné vzdelanie na prestížnych univerzitách vo svete je veľmi nákladná vec a starostliví a múdri rodičia, dbajú na kvalitnom vzdelaní, aby tak zabezpečili deťom lepšiu budúcnosť.

Keď sa preklopíme do duchovnej roviny, je aj predchádzajúce konštatovanie dobrým príkladom pre tých, ktorí obdržali milosť v očiach Hospodinových a prijali dar viery. A keď sa celkom znížime a premietneme si naše kresťanské spoločenstvo a náš zbor CB, sme pri výdatnom prameni biblickeho vzdelávania.

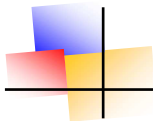
Pred nedávnom ma zaujalo ekumenické vyznanie hlásateľa rádia Lumen, v ktorom sa priznával čo si on, katolícky kňaz, oceňuje u svojich kresťanských spolubratov. U pravoslávnych vyzdvihol úprimnosť a oddanosť cirkvi a u protestantov vyzdvihol hlbokú znalosť Písiem nielen u teológov, ale aj u veriacich a prostých členoch cirkevných spoločenstiev.

Predpokladám, že tak urobil na základe osobného poznania a tiež na príkladoch z minulosti. Vyzdvihol tak podstatu obrody kresťanstva vždy, keď sa úsilie premietlo k návratu ku prameňu, k Svätému písmu. Vtedy, keď ľudské nánosy priniesli do cirkvi viac obradností a formálností, ako úprímného poznania nášho hriechu a závislosti na milosti spasenia. (Ef.2.8,9) Aby sme kráčali v osvedčených šľapajach našich predkov, má aj náš zbor biblické hodiny, alebo hodinu spoločného vzdelávania a hľadania nepoznaného.

Nedelné zhromaždenie pri Božom slove a štvrtkový večer biblickej hodiny, sú hlavné stretnutia členov aj nečlenov nad Božím slovom. Štvrtok večer je tá vzácna chvíľa, kde ...berte všetci, zadarmo.

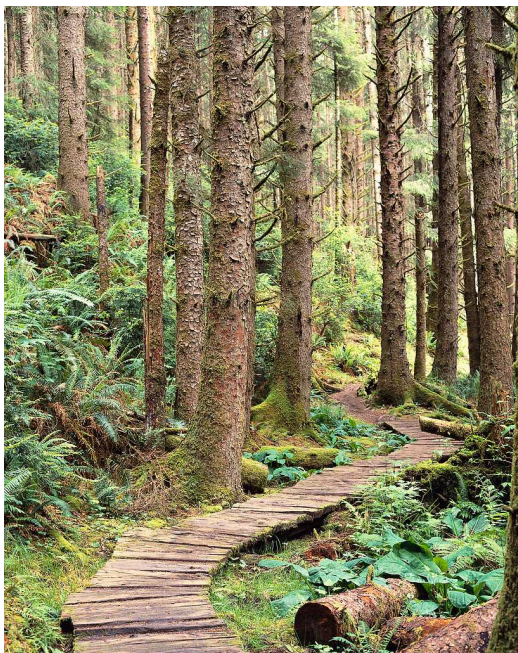
Je to podrobný výklad určitého odseku písma z pohľadu nášho brata kazateľa, alebo niektorého z bratov, často vysvetľovaný aj v náväznosti na historický rámec a okolnosti opisovaných udalostí, či objasňovanie princípov Sv. Písma. To možno zažívame aj v nedeľu. Štvrtok však nie je len tichým a viac menej osobným rozjímaním. Tu sa poslucháči vzdelávajú a prijímajú nové vedomosti, ale nik ich neskúša a neznámkuje. Naopak, môžu sa ozývať, hľadať otázky aj odpovedať, doplňovať vlastné postrehy ako sa veľmi často biblické udalosti plynule premietajú do našich každodenných skúseností. Štvrtok je aj dňom, kedy objavujem vo svojom spolubratovi nepoznané myslenie a zákutia jeho duše. Aké sú často prekvapivé závery, na ktoré by som nikdy sama neprišla! Niekedy si to spestríme reprodukovanou hudbou, ale pre mňa je najcennejšie to, že sa môžem bez zahanbenia opýtať a nemusím sa obávať, že sa vystavím pohrdaniu, alebo posmechu, že niečo(a ako veľa) mi nie je jasné. Niekedy spolu nachádzame nové a obohacujúce súvislosti, ktoré zdanlivo z prepادلiska tisícročí sú také isté ako aj dnes. Bez toho, aby sme museli prečítať haldy odbornej literatúry, výklad prinesie aj pohľad z dielne teologických mysliteľov. Prehrabávame sa spoločenskými udalosťami dneška a tým, čo nás obklopuje v našom konaní, v našich rodinách, v našej spoločnosti. Dobrá atmosféra nebráni ani vzájomnej polemike a rodielny pohľad na jednu a tú istú vec otvára nové obzory.

Spontánne prejavy smiechu, či nesúhlasu, možno niekedy pripomínajú povestnú židovskú školu. Ale nesleduje sa tu dochádzka a výsledok našej snahy o dozvedenie a podľa našich vedomostí aj uplatnenie v zamestnaní - v našom živote. To má v evidencii len náš Nebeský otec.

Môžeme si len priať, aby aj za nejaký čas sme v očiach našich spolubratov boli vzdelanými a horlivými v Písmach, ale aby sme naozaj nepremrhali prameň vody života, ktorý sýti dnes a má nezameniteľný dosah na večnosť. Modlime sa, aby sme našli milosť v očiach Pánových aj pri našich biblických hodinách vyučovania.

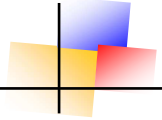
D. Klincková

Apríl v Zborových listoch

Milí naši čitatelia, dovoľujeme si Vám predložiť na premýšľanie ako jednu z tém do aprílového čísla 2009 VZKRIESENIE K NOVÉMU ŽIVOTU do našich Zborových listov. Prijmite aj našu prosbu o príspevok, alebo prispejte námetom na ďalšie naše spoločné hľadanie otázok a odpovedí.

Redakcia ZL

Detská rubrika: Muška Šuška

Na návšteve u Katky

Možno ste si všimli, milé deti, že aj my mušky rady chodíme na návštevy. Ja som sa ku Katke veľmi tešila a naozaj bolo u nej mňam - mňam. Katkina mamka Danka upiekla sladké tvarohové koláčiky a tie majú mušky najradšej. Mne sa ušla poriadne veľká odrobinka. Musela som dávať pozor, aby som sa neprejedla. Aká škoda, že ľudia hádžu všetky odrobinky do koša. A poniektoré deti v škole niekedy hodia do koša aj desiatový chlebič. Akoby nevedeli, že nielen zvieratká, ale aj niektoré deti mávajú prázdne brušká. Nuž a prázdne bruško nie je dobrý kamarát. Neustále sa ozýva a nedá v noci spať.

Po olovranke išli deti do Katkinej izbičky. Katka poukazovala Maťkovi svoje knižky a hračky. Všetky boli pekné a Maťkovi sa veľmi páčili. Iba Katkina najobľúbenejšia bábika Haňa sa niekde stratila. Nebola v skrinke, na poličkách a ani pod posteľou - nie a nie ju nájsť. Začalo mi to byť čudné. Ved' keď má Katka Haňu tak rada, ako ju mohla zapotrošiť? Keď máme niekoho a niečo radi, musíme sa o nich aj starať. Nie nadarmo sa hovorí: „Zíde z očí-zíde z mysle“. A asi odíde aj z nášho srdiečka. To je potom smutné, ved' naši kamaráti nemôžu doplácať na našu nebanlivosť.

Nespokojne som lietala po izbe a hľadala bábiku Haňu. A veru som ju aj našla. Ležala na zemi v kúte za škatuľou. Šatôčky mala zaprášené a vlásky strapaté. Tak je to teda - Katka sa o bábiku vôbec nestarala, iba rozprávala, ako ju má rada. Nemohla som to tak nechať. Začala som lietať dookola nad bábikou a silne bzúkať. Deťom sa to videlo čudné a prišli sa pozrieť do kúta. Sadla som Katke na uško a šuškala jej: „Katka, Katka! Budeš sa musieť polepšiť. Naozaj si veľmi neporiadna.“

Asi pochopila, lebo rýchlo zobrala bábiku a očistila ju. Odteraz sa istotne bude o svoje veci lepšie starať. Ved' sú to jej spoločníci, no nie? A Katka je predsa múdre a šikovné dievčatko.

Niektoré deti sú však naozaj čudné. Drankajú u rodičov, aby im kúpili psíka. Psík ale papá, ciká, kaká a potrebuje aj veľa behať - chodiť na prechádzku. Po krátkom čase sa nikomu oň už nechce starať. Veľakrát skončí potom bezmocné zvieratko na ulici. Vyhodia ho ako nejakú nepotrebnú vec. Keď vidím takého potulného, špinavého a hladného psíka, som veľmi smutná.

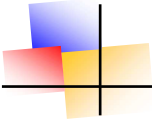
Vo vedľajšom byte počujem štekание nejakého psíka. Až sa otvorí dvere, pôjdem sa pozrieť, ako sa o neho starajú. Nabudúce vám poviem, čo som zažila. A vy deti nezabudnite vymalovať obrázok.

Zdravím vás - „Bzzzzz,“

Muška Šuška

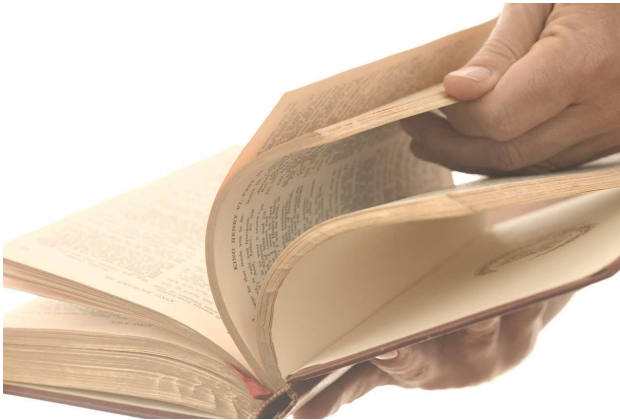

Spracovala Kamila Motýľová

Staršovstvo informuje

- ✚ Na teologickej a pastorálnej konferencii CB s D. Jackmanom 19.-21.3. sa zúčastnia br. kazateľ, D. Klein a J. Kutlíková.
- ✚ 18.4. sa má uskutočniť stretnutie vs. staršovstiev v Košiciach.
- ✚ Br. kazateľ sa zúčastnil na vizitácii v levickom zbore.
- ✚ 13.-15.3. by sa mal uskutočniť mládežnícky výlet. Preto sa presúva stretnutie bratov starších s manželkami na iný termín.

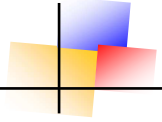
Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 27.3.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D.Klincková,
J. Kutlíková (grafika), K. Motýľová (detská rubrika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

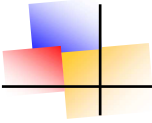
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Madzinová L.

Modlitebné podnety:

- ✚ Za členskú schôdzu
- ✚ Za požehnanie všetkých programov v mesiaci
- ✚ Za teologickú konferenciu v Hronci
- ✚ Za všetky zložky práce
- ✚ Za evanjelizačné programy doma vo svete
- ✚ Za život v rodinách aby víťazilo Božie slovo
- ✚ Za starších bratov a sestry, za chorých
- ✚ Za väčšiu spolupatričnosť a spoluzodpovednosť v službe evanjelia naším zborom v našom meste

Program na mesiac marec

1.	Ne	9.30 Modlitby /D. Kušnierik/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána 18.00 Modlitby
2.	Po	17.30 Mládež
5.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
6.	Pi	16.00 Náboženstvo 17.00 Svetový deň modlitieb
7.	So	Konferencia Misie na Níle v Žiline
8.	Ne	9.30 Modlitby /M. Liška/; 10.00 Bohoslužba /br. M. Bielik/ 15,30 Výročná členská schôdza
9.	Po	17.30 Mládež
12.	Št	18.00 Biblická hodina /P. Halža/
15.	Ne	9.30 Modlitby /Ľ. Straka/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
16.	Po	17.30 Mládež
17.	Ut	17.00 Staršovstvo
19.	Št	18.00 Biblická hodina /br. I. Žežula/
20.	Pi	16.00 Náboženstvo
21.	So	17.00 Zborová biblická škola
22.	Ne	9.30 Modlitby /F. Kaleja/; 10.00 /kaz. P. Halža/ 17.00 Biblická hod. v Michaľanoch
23.	Po	17.30 Mládež
26.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
27.	Pi	17.00 Redakčná rada
28.	So	9.00 Stretnutie seniorov v CB Prešov
29.	Ne	9.30 Modlitby /M. Havrila/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 18.00 Pracovné stretnutie zboru
30.	Po	17.30 Mládež
31.	Ut	9.00 Stretnutie kazateľov v CB Bardejov
2.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
3.	Pi	16.00 Náboženstvo
4.	So	17.00 Zborová biblická škola
5.	Ne	9.30 Modlitby /M. Bielik/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy 03 / 2009